

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ВЪЗЛИ

chitanka.info

В Париж президентите вдигнаха рамене:

— Репарационният възел не може да се развърже. Или той трябва да се разреже, или трябва да се отреже Рурският басейн.

— Аз нямам нищо против последното — ние ще се погрижим добре за Рур! — добродушно предлага Поанкаре.

Но и англичаните са не по-малко добродушни. И ето върху големия репарационен възел се връзват още няколко малки възелчета и почтените делегати напускат Париж. Комуто е драго, нека ги развързва.

В Лозана възелът се затяга. Току-що старият английски джентлемен беше го разслабил и пъхнал пръстите си — от Ангора дръпнаха въжето.

През рамото на Исмет паша лорд Кързон хвърли негодуващ поглед към Чичерина.

— Вие всъщност какво още чакате в Лозана?

— Нищо особено. Ние, русите, сме сантиментални натури и съзерцаваме красотите на Лозана.

— Благодарим на тая ваша сантименталност. Ето че и Исмет паша почна да сантименталничи и да пее за Египет и Индия...

— Нищо лошо в това, сър, в колониите има много хубави народни песни, които рано или късно ще ги чуе вашето внимателно ухо.

— Това не са народни песни — това е болшевишка музика... даже в текста личи вашият стил...

Чичерин вдига рамене:

— Ние, русите, имаме хубави песни, милорде. Криви ли сме, че се нравят на всички?

— Но с песни съвсем не се върши работа, г-н Чичерин. Благодарение на вашите криви разбирания за свобода и национални права възлите около Дарданелите се затягат.

— Много ги напоихте с мосулски нефт — въжетата станаха мазни...

— Та това беше за по-леко развързване.

Исмет паша клати глава:

— По тоя начин съвсем не може да се развържат. Върху Мосул вие нямате никакво право.

— Как да нямаме право — не виждате ли, че флотата ни е право срещу Цариград?

— Отлично, сър, само че някой фугас може да падне и към Индия...

Кързон се мръщи. Мосулският възел става още по-крупен.

— Не забравяйте нас! — любезно се кланя Венизелос.

— Да, не забравяйте и наемните ни войски от Атина! — напомня лордът.

Но Исмет паша се усмихва. Усмихва се и Чичерин. Кързон, хладнокръвен като всеки англичанин, клати глава:

— Ще видим, може към Одрин да се развързва по-леко.

Чичерин тоже клати глава:

— Много станаха възлите, сър! Дипломатическите ръце в бели ръкавици не ще ги развържат — трябва един Александър Велики в работническа блуза.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.